

34 Й ѿзъ ви дѣмамъ, сѹбѣмъ да се не кжлнѣте; нито съ неко то. Защо то є престоль Божій,

35 Нито со землѧ та, защо то є подножіе на нозѣ ти мѣ: нито съ Іерусалима, защо то є градъ на велика гѡ царѧ.

36 Нито съ глава та си не се кжлни, защо то не мобежешъ. Едно влакно чѣрно илъ вѣло да напрѣвишъ.

37 Но да вѣде слѣбо то баше, тѣкѡ, тѣкѡ: не, не. Защо то по многото ѿ тїа, ѿ лѣкавагѡ є.

38 Чуди сїе защо є речено: ѿко за ѿко, и ѿзѣвъ за ѿзѣкъ.

39 Й ѿзъ ви дѣмамъ: да са непротибите на злѣатъ: но иако те оудари иѣкой ѿ Една та страна по обѣзатъ, ѿжрни мѣ и дрѣга та:

40 Й който ишѣ да се сѣди съ тѣке, и да ти земе дрѣха та, ѿстави мѣ и рѣза та си:

41 Й иако те накара иѣкой да идешъ Едінъ міль мѣсто, идї съ него два міла.

42 Който проси ѿ тѣке, дай мѣ: и който ишѣ ѿ тѣке на заемъ не ѿпаждай го.

43 Чуди сїе, защо є речено; ци да возлюкишъ ближнаго твоего, и ци да возненавидишъ врага твоего:

44 Й ѿзъ ви говоримъ: ѿбычайте враги ти вѣши: и благославите ѿныя, който ви кжлнатъ: да обрѣтете на ѿниа, што ви ненавидатъ: и молѣтесь за ѿныя што ви прѣватъ пакость, и гонятъ ви:

45 За да вѣде сїе нове на Сѣцѧ вѣшегѡ, който є на небеса та: защо то (той) грѣхъ свое то солнце на злѣте и на обрѣти ти, и спѣша дождь на прѣбедни ти и на непрѣбедни ти.

46 Защо то ако ѿбычайте ѿныя, што ви ѿбычаетъ, каква мѣдда имате; не прѣватъ това ишто той мытарї ти. (гюмрѣкні ти.)

47 Й ако поздравлѣвате токмо прѣатели ти си, що побѣче прѣвите; не прѣватъ ли и гзычници ти тѣкѡ;

48 Ежде прѣоче совершили и ви, каквото є и Сѣцѧ вѣшъ небесный совершиенъ.

ГЛАВА 5.

Внимайтѣ, да не прѣвите милостина та вѣши предъ человѣци ти, да се похвалите предъ нихъ; иако не, мѣдда не ци да имате ѿ Сѣцѧ вѣшегѡ, който є на небеса та.

2 Когато прѣоче прѣвишъ милостина, не загифи